

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Molka a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **Z V**, proti žalované: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3, proti rozhodnutí rozhodčího orgánu žalované ze dne 29. 9. 2022, sp. zn. S-SP-VZP-21-03153526-J83G, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 15. 2. 2023, č. j. 43 Ad 1/2023-20,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na ustanovení zástupce **se zamítá.**
- II. Kasační stížnost **se zamítá.**
- III. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce napadl v záhlaví uvedené rozhodnutí žalované žalobou podanou u Krajského soudu v Praze (dále také „krajský soud“). V ní mimo jiné navrhl, aby byla žaloba podle § 9 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), postoupena Okresnímu soudu v Třebíči či Krajskému soudu v Brně.

[2] Krajský soud v záhlaví uvedeným usnesením věc postoupil Městskému soudu v Praze, neboť žalovaná má sídlo v obvodu tohoto soudu (§ 7 odst. 2 s. ř. s.).

II. Obsah kasační stížnosti žalobce

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl usnesení krajského soudu kasační stížností z důvodu podřazeného pod § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[4] Uvedl, že prvostupňové rozhodnutí vydala Všeobecná zdravotní pojišťovna, Regionální pobočka Brno, kde se nachází podklady pro rozhodnutí. Rovněž s ohledem na jeho zdravotní stav a majetkové poměry je pro něho dostupnější Krajský soud v Brně. Městský soud v Praze je naopak mimo jeho dosah, neměl by proto možnost ovlivnit průběh řízení. Z těchto důvodů měla být věc postoupena Krajskému soudu v Brně, a nikoliv Městskému soudu v Praze.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014-19, č. 3271/2015 Sb. NSS, není podání kasační stížnosti proti usnesení o neustanovení zástupce z řad advokátů spojeno s poplatkovou povinností ani s povinným zastoupením advokátem. O stěžovatelově žádosti o osvobození od soudních poplatků proto soud nerozhodoval. Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. lze navrhovateli na návrh ustanovit zástupce pro řízení o kasační stížnosti, jsou-li u něj splněny předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv; tyto podmínky musí být splněny současně. Aniž by přistupoval ke zkoumání podmínky první, ve vztahu k podmínce druhé soud dospěl k závěru, že se nejedná o právně natolik složitou věc, aby bylo nutné stěžovateli zástupce pro řízení o kasační stížnosti ustanovovat (srov. obdobně rozsudek NSS ze dne 14. 8. 2015, č. j. 5 As 123/2015-14). Soud proto stěžovatelovu žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti prvním výrokem zamítl.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas a jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Posoudil ji v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Stěžovatel svou kasační stížnost založil na tom, že v žalobě navrhl věc přikázat podle § 9 odst. 2 s. ř. s. Krajskému soudu v Brně, avšak Krajský soud v Praze věc namísto toho postoupil Městskému soudu v Praze. Kasační stížnost se však do značné míry míjí s důvody, na nichž je napadené usnesení postaveno.

[9] Krajský soud v Praze totiž postupoval v souladu se zákonem, konkrétně s § 7 odst. 2 a 6 s. ř. s., pokud věc postoupil Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému. Zákon v citovaném ustanovení zakotvuje jednoznačné pravidlo pro určení místní příslušnosti, a zjistí-li soud, k němuž byla žaloba podána, že místně příslušným není, má povinnost věc postoupit místně příslušnému soudu. Tento postup ostatně stěžovatel ani nijak nezpochybňuje.

[10] Jde mu totiž především o to, aby byla věc přikázána podle § 9 odst. 2 s. ř. s. Krajskému soudu v Brně. Teprve věcně a místně příslušný soud, kterým je v nyní projednávané věci Městský soud v Praze, však může v řízení činit úkony směřující

pokračování

k projednání a rozhodnutí věci, a to včetně předložení věci NSS k rozhodnutí o návrhu na přikázání věci. Městský soud tak ostatně již učinil přípisem ze dne 29. 3. 2023.

[11] O návrhu na přikázání věci NSS rozhoduje samostatně, tedy nikoliv v řízení o kasační stížnosti, v němž přezkoumává pouze zákonnost usnesení o postoupení věci soudu místně příslušnému.

[12] Krajský soud v Praze proto nepochybil, pokud věc postoupil místně příslušnému Městskému soudu v Praze. Sám totiž nebyl příslušný o stěžovatelově návrhu na přikázání věci rozhodnout. Nepříslušelo mu ani činit jiné procesní úkony, než ty, které směřovaly k postoupení soudu místně příslušnému, a tedy ani postoupit návrh na přikázání věci NSS.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1, věta druhá, s. ř. s.). O věci rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje soud zpravidla bez jednání. Návrh na delegaci vhodnou bude následně postoupen k samostatnému projednání, neboť předmětem nynějšího řízení bylo pouze posouzení zákonnosti usnesení o postoupení věci soudu příslušnému podle zákona.

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované v řízení o kasační stížnosti nevznikly náklady nad rámec úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. dubna 2023

JUDr. Pavel Molek
předseda senátu